

Msza dla rodzin Homilia Ojca #wi#tego Franciszka

2015-12-27 Vatican.va

SANTA MESSA PER LE FAMIGLIE

OMELIA DEL SANTO PADRE FRANCESCO

Basilica Vaticana

Domenica, 27 dicembre 2015

Santa Famiglia di Gesù, Maria e Giuseppe

[Multimedia]

Us#yszane przez nas czytania biblijne ukaza#y nam obraz dwóch rodzin, które podejmuj# pielgrzymk# do domu Boga. Elkana i Anna przynosz# swego syna Samuela do #wi#tyni w Szilo i po#wi#caj# go Panu (por. 1 Sam 1,20- 22.24-28). Tak samo Józef i Maryja wraz z Jezusem wyruszaj# jako pielgrzymi do Jerozolimy na #wi#to Paschy (por. #k 2,41-52).

Cz#sto widzimy pielgrzymów, którzy udaj# si# do sanktuariów i miejsc drogich pobo#no#ci ludowej. W tych dniach wielu wyruszy#o w drog#, aby dotrze# do Drzwi #wi#tych otwartych we wszystkich katedrach #wiata, a tak#e w wielu sanktuariach. Ale tym, co najpi#kniejsze, a co podkre#la dzi# S#owo Bo#e, jest fakt, #e ca#a rodzina podejmuje pielgrzymk#. Tata, mama i dzieci udaj# si# razem do domu Pana, aby u#wi#ci# #wi#to poprzez modlitw#. To wa#na lekcja, zaproponowana tak#e

naszym rodzinom. Co więcej, możemy powiedzieć, że życie rodziny składa się z małych i wielkich pielgrzymek.

Na przykład, jakże nam pomaga myślenie, że Maryja i Józef *nauczyli Jezusa odmawiania modlitwy!* I to jest pielgrzymka, pielgrzymka wychowania do modlitwy. Dobrze, jeśli mamy wiadomość, że w ciągu dnia modlili się razem, a w szabat szli razem do synagogi, aby służyć Pismu Prawa i Proroków oraz chwalić Pana wraz z całym ludem. Z pewnością podczas pielgrzymki do Jerozolimy modlili się i śpiewali słowa Psalmu: „Uradowałem się, gdy mi powiedziano: «Pójdźmy do domu Pańskiego!» Już stoją nasze nogi w twoich bramach, o Jeruzalem” (122,1-2).

Jak ważne jest, aby nasze rodziny *podążały razem i miały ten sam cel, który chcą osiągnąć!* Wiemy, że mamy do pokonania wspólną trasę, drogę na której napotykamy trudności, ale również chwile radości i pocieszenia. W tej pielgrzymce życia dzielimy również czas modlitwy. Cóż może być dla ojca i matki piękniejszego, niż pobłogosławienie swoich dzieci na początku dnia i na jego zakończenie, nakreślenie na ich czole znaku krzyża, jak w dzień chrztu. Czy nie jest to najprostsza modlitwa rodziców za swoje dzieci? Pobłogosławienie je, to znaczy powierzyć je Panu, tak, jak to zrobili Elkana i Anna, Józef i Maryja, aby On sam był ich ochroną i wsparciem w różnych wydarzeniach dnia. Jakże ważne dla rodziny jest spotkanie się na krótką chwilę modlitwy przed wspólnym spożyciem posiłków, aby podziękować Bogu za te dary i nauczyć się dzielić tym, co otrzymaliśmy z najbardziej potrzebującymi. Są to wszystko małe gesty, które jednak wyrażają wielką rolę wychowawczą jak posiada rodzina w codziennym pielgrzymowaniu.

Na zakończenie tej pielgrzymki Jezus powróci do Nazaretu i będzie poddany swoim rodzicom (por. Mk 2,51). Także ten obraz zawiera piękne nauki dla naszych rodzin. Pielgrzymka bowiem nie kończy się po osiągnięciu celu, jakim jest sanktuarium, ale *kiedy wracamy do domu i podejmujemy swoje codzienne życie*, realizując owoce duchowe przeżytego doświadczenia. Wiemy, co Jezus wówczas uczynił. Zamiast powrócić do domu pozostał w Jerozolimie w tygodniu, powodując wielkie cierpienie dla Maryi i Józefa, którzy go nie znaleźli. Zapewne Jezus musiał przeprosić rodziców za ten swój „wybryk”. Ewangelia o tym nie mówi, ale myślę, że możemy tak przypuszczać. Ponadto pytanie Maryi przejawia pewien wyrzut, uwidaczniając zaniepokojenie i lekceważenie Józefa. Wracając do domu, Jezus z pewnością wymienił z nimi uściski, aby okazał swój miłosierdzie i posłuszeństwo. Do rodzinnego pielgrzymowania należą również te momenty, które z pomocą Pana przemieniają się w możliwość wzrastania, w okazje do proszenia o wybaczenie i do uzyskiwania go, do okazywania miłosierdium i posłuszeństwa.

Niech w Roku Miłosierdzia, każda rodzina chrześcijańska stanie się uprzywilejowanym miejscem tej pielgrzymki, w którym doświadczymy *radości przebaczenia*. Przebaczenie jest istotą miłosierdium, która potrafi zrozumieć błąd i go naprawić. Biada nam, gdyby Bóg nam nie przebaczył! To w obrębie rodziny uczymy się przebaczenia, ponieważ mamy pewność, że jesteśmy zrozumiani i wspierani pomimo błędów, jakie mogliśmy popełnić.

Nie tracimy zaufania do rodziny! To wspania#e, gdy otwieramy serca jedni na drugich, niczego nie ukrywaj#c. Gdzie jest mi#o##, tam jest tak#e zrozumienie i przebaczenie. Powierzam wam wszystkim, drogie rodziny, to domowe, codzienne pielgrzymowanie, t# tak wa#n# misj#, której Ko#ció# i #wiat potrzebuj# bardziej ni# kiedykolwiek.